

MINISTERIET

SLOTS- OG KULTURSTYRELSEN

DEN NATIONALE BRUGERUNDERSØGELSE ÅRSRAPPORT 2019

Leni iføres amagerdragt.
Foto: Museum Amager.

1

PÅ AMAGERMUSEET STÅR MUSEUMSINSPEKTØREN OGSÅ KLAR I SOMMERFERIEN

AF MUSEUMSLEDER SØREN MENTZ, MUSEUM AMAGER

Slots- og Kulturstyrelsen har bedt Museum Amager reflektere over, hvorfor de er et af de museer, hvor grupper med børn vurderer *brugeroplevelsen for børn og muligheden for at deltage aktivt* allerhøjest i 2019. På Museum Amager vurderede grupper med børn *brugeroplevelsen for børn* til 9,5 og *muligheden for at deltage aktivt* til 9,3 (på en skala fra 1-10).

Museumsfolk husker træsnittet fra 1840'erne, der forestiller Christian Jürgensen Thomsen på Oldnordisk Museum. Han viser en historisk genstand frem og underholder sine gæster med historier fra Danmarks oldtid. "Old school" råber tilhængerne af den moderne digitaliserede museumsverden. Men formidlingsfor- men virker. Derfor fremhæver børnefamilier Amagermuseet i bedømmelsen af landets museer.

Den levende historieformidling har altid været Amagermuseets force, men siden 2015 har vi arbejdet målrettet på at skærpe fagligheden. Mens vi leger, forsøger vi at fylde viden på. De "gode gamle dages" traditionelle landsbyliv kan virke hyggeligt og trykt, men der er også en grund til, at vi har forladt denne samfundsmodel. Tradition og individualitet passer ikke sammen. Det forstår børn godt. De forstår også intuitivt svære begreber som historiebevidsthed og om at være historieskabt og historieskabende. Det kræver bare, at en uddannet formidler tager snakken med dem og med deres forældre.

Hvordan fanger man så børnefamiliens opmærksomhed? På Amagermuseet om- danner vi for eksempel en vognport til vaskeri. I baggrunden hænger et forstør- ret fotografi fra begyndelsen af 1900-tallet, hvor tre kvinder vasker. Fotografiet blev taget på gården "Aldershvile", som ligger en spytklat fra museet. Kvinderne tilhører med andre ord det gamle lokalsamfund. De redskaber, som vaskeko- nerne er fotograferet med, står på gårdspladsen og håndteres nu af museets folk. På den måde får vi fortid og nutid smeltet sammen, og når børnefamilierne

Vask på Museum Amager.
Foto: Museum Amager

selv afprøver vaskesituationen, opstår en synergi og en dialog, ikke kun mellem børnene og museet, men også mellem børnene og deres pårørende. ”Var det også sådan, da du var barn?” er en god indgangsreplik til historievidenskabens univers. Forældre og bedsteforældre kan øse af egen erfaring i samspil med museets formidling. Far og mor har godt nok ikke tjent på en gård, men deres barndom er alligevel forskellig fra deres børns. Historiens gang er konkret. Det kan man da også lære med et par Virtual Reality briller vil nogle hævde, men der er forskel på at se tv-programmet ”Alene i vildmarken” og være derude helt på egen hånd.

I 2016 oprettede Museum Amager et ”levendegørelsesakademi”. Akademiet henvender sig til universitetsstuderende, som ønsker praktisk formidlingserfaring. Deltagerne indgår i Amagermuseets levendegørelsesteam om eftermiddagen, og de får undervisning i levendegørelsesteori om formiddagen. Amagermuseet har tidligere udelukkende trukket på den store gruppe af lokale frivillige, der beredvilligt demonstrerede de gamle færdigheder. Med akademiet sætter vi teori og praksis sammen. Vi analyserer vores koncept og forfiner formidlingen. Akademideltagerne udvikler museets frivillige, som ellers ville gøre ”som man plejer”, og de studerende møder den virkelige verden, hvor begreber fra diskursanalysen ikke batter nær så meget, som de frivilliges praktiske erfaring. Akademiet holder museets faglige viden ”up to date”, fordi det er museets eget fagpersonale, som afholder akademiet om formiddagen, tager den faglige debat med kursisterne og som også står ved formidlingsposterne om eftermiddagen. Museum Amagers gode resultat i Rambølls analyse skyldes således, at vi stiller op alle sammen, museumsinspektører, frivillige og studerende. Vi formidler de historiske situationer, som børnefamilierne møder på museet.

Et andet eksempel er fra efterårsferien. Majken Petersen, der er garvet frivillig på Amagermuseet, iklæder formidlingsinspektør, Leni Larsen, en traditionel amagerdragt. Det har Majken gjort hele livet, så der er ikke noget særligt i at bruge 35 knappenåle til at sætte sjalet fast. Oplysningen får imidlertid en familiefar til at miste mæglet. Han lytter intenst, så spørger han om alt muligt. Heldigvis taler han ikke til en tavs formidlingsskærm med dens naturlige begrænsninger. Majken besvarer beredvilligt alle hans spørgsmål, mens formidlingsinspektøren fortæller om, hvordan tøjet føles og hvilke sociale koder, der er indlejret i beklædningen. Det er ikke komfortmæssige hensyn, der har gjort amagerdragten til en del af lokalsamfundet i 450 år. ”Det eneste jeg tænkte på som lille pige, var hvornår jeg selv kunne komme i amagerdragt”, sukker Majken nostalgisk. Hendes ord giver museumsgæsterne stof til eftertanke. Majken giver ikke kun det praktiske håndslag videre, hun forsyner også tilskuerne med immateriel kulturarv. Leni glemmer aldrig fornemmelsen af 35 sikkerhedsnåle i tørklædet, når hun fremover skal formidle amagerdragtens kulturhistorie. Det gør familiefaderen heller ikke.

Legen, dialogen og eftertanken er ingredienser, som Museum Amager hele tiden doserer. Vi tilsmager levendegørelsen og skaber et aktivt og lærerigt museumsbesøg. Amagermuseets autentiske rammer gør resten. Et rart sted, en god atmosfære og varme hænder.